

Nr. 11997 / 27.10.2025

MINISTERUL FINANȚELOR

Domnului Mihai DIACONU - Secretar de Stat

Direcția Generală de Legislație Fiscală și Reglementări Vamale și Contabile

Doamnei Constanța Alina COJAN – Director General

Subiect: Clarificare cu privire la determinarea Veniturilor Totale (VT) în cazul societăților de asigurare și reasigurare cu scopul:

- calculării plafonului de 50,000,000 Euro prevăzut de art. 18¹(1) din Codul fiscal în funcție de care societățile de asigurare și reasigurare intră sub incidența obligațiilor privind plata impozitului minim pe cifra de afaceri (IMCA);
- determinării impozitului minim pe cifra de afaceri (IMCA) conform formulei prevăzută la art. 18¹ (3) Cod fiscal, în cazul societăților de asigurare și reasigurare

La solicitarea membrilor noștri, vă supunem atenției necesitatea unor clarificări în privința modului de interpretare a prevederilor art. 18¹ (1) și (3) din Codul fiscal, în cazul societăților de asigurare și reasigurare (Calcularea plafonului de 50,000,000 EUR și determinarea IMCA).

(1) Prevederile de interes

Întrucât prevederile legislative incidente au un volum semnificativ, vi le transmitem în [Anexa nr. 1](#) a prezentei adrese.

(2) Solicitarea noastră

Vă solicităm prin prezenta interpretarea corectă a prevederilor art. 18¹ (1) și (3) din Codul fiscal în ceea ce privește modul de determinare a indicatorului VT (Venituri Totale), în cazul societăților de asigurare și reasigurare.

Art. 18¹ (1) din Codul fiscal prevede plafonul de 50,000,000 Euro prin depășirea căruia contribuabilii sunt obligați la plata impozitului pe profit la nivelul unui impozit minim (IMCA). Acest plafon se determină în funcție de cifra de afaceri înregistrată în anul precedent, definită ca diferența dintre veniturile totale (VT) și veniturile care se scad din VT (VS), astfel cum sunt definite de art. 18¹ (3) Cod fiscal.

În cadrul art. 18¹ (3) Cod fiscal, indicatorul VT (venituri totale) este definit ca veniturile totale, determinate cumulat de la începutul anului fiscal/anului fiscal modificat până la sfârșitul

trimestrului/anului de calcul. Potrivit normelor de aplicare a art. 18¹ din Cod fiscal (punctul 4¹ introdus prin H.G. 1393/2024), acest indicator reprezintă totalul veniturilor înregistrate **potrivit reglementărilor contabile aplicabile**, din care au fost scăzute reducerile comerciale acordate ulterior facturării.

Astfel, indicatorul VT (venituri totale) este determinat de totalul veniturilor definit de **reglementările contabile aplicabile**.

În cazul societăților de asigurare și reasigurare, normele și reglementările contabile sunt stabilite de Autoritatea de Supraveghere Financiară cu avizul Ministerului Finanțelor în conformitate cu prevederile **art. 4 (3) b) din Legea contabilității nr. 82/1991, art. 173 și 179 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare**.

Normele contabile specifice asigurărilor sunt aprobate de Autoritatea de Supraveghere Financiară (denumită în continuare „ASF”) prin Norma nr. 41/2015, iar formatul și normele de întocmire și depunere a situațiilor financiare ale asiguratorilor sunt aprobate prin Norma nr. 9/2020.

În cazul societăților de asigurare și reasigurare, Norma 41/2015 stabilește că situațiile financiare cuprind bilanțul, **contul de profit și pierdere**, situația modificărilor capitalului propriu/fondurilor mutuale proprii, situația fluxurilor de trezorerie și notele explicative (Secțiunea 2.1 punctul 16).

Conținutul contului de profit/excedent și pierdere/deficit în cazul societăților de asigurare este prevăzut de Capitolul 4 Secțiunea 4.16 „Prezentarea contului de profit/excedent și pierdere/deficit” din Norma nr. 41/2015, precum și de punctul 10 din Anexa la Norma 9/2020”. Contul de profit/excedent și pierdere/deficit în cazul societăților de asigurare este format din 3 componente distincte:

- Contul tehnic al asigurării generale (Modelul acestuia se regăsește la Secțiunea 1, punctul 2.1 din Anexa Normei 9/2020)
- Contul tehnic al asigurării de viață (Modelul acestuia se regăsește la Secțiunea 1, punctul 2.2 din Anexa Normei 9/2020)
- Contul netehnic (Modelul acestuia se regăsește la Secțiunea 2, punctul 2.3 din Anexa Normei 9/2020)

Elementele care compun Contul tehnic al asigurării generale, precum și Contul tehnic al asigurărilor de viață, precum și formatul acestuia sunt prevăzute de punctele 403 - 405 din Norma 41/2015, iar aceste componente ale Contului tehnic sunt definite de punctul 406 - 419 din aceeași normă.

Scopul ambelor Conturi tehnice este determinarea rezultatului tehnic al ambelor tipuri de asigurări (profit sau excedent) prin adunarea și scăderea anumitor elemente atât din venituri, cât și din cheltuieli. Anumite elemente care se scad sau care se adună reprezintă variații ale unor elemente de cost care au în echivalență anumite conturi bilanțiere (de exemplu variația rezervelor tehnice rezultate prin diferența dintre soldul inițial și soldul final al anumitor conturi specifice de bilanț).

Prin urmare, contul tehnic al ambelor tipuri de asigurări nu este unul care să presupună scăderea simplă dintre venituri și cheltuieli, ca în cazul societăților comerciale obișnuite, ci un ansamblu de elemente care se scad din sau se adună la Venituri/Cheltuieli. Pentru exemplificare, în [Anexele 2 – 4](#), vă prezentăm formatul Conturilor tehnice/Contul netehnic și explicații relevante asupra fiecărui element conținut de acestea.

În scop de exemplificare, analizăm în continuare Rezultatul tehnic al asigurării generale. După cum se poate observa din [Anexa nr. 2](#), acesta poate fi Profit/Excedent sau Pierdere/Deficit, calculat după următoarea formulă:

Venituri din prime, nete de reasigurare (rd. 5) + Cota din venitul net al plasamentelor transferate din contul netehnic (rd. 6) + Alte venituri tehnice, nete de reasigurare (rd.7) – Cheltuieli cu daunele, nete de asigurare (rd. 12) – Variația rezervei pentru participare la beneficii și risturnuri (rd. 17) – Cheltuielile de exploatare nete (rd. 22) – Alte cheltuieli tehnice, nete de reasigurare (rd. 23).

Unde :

- **Veniturile din prime, nete de reasigurare (rd. 1)** = reprezentate de Venituri din prime brute subscrise (rd. 1a – Cont 702) din care se scad primele cedate în reasigurare (rd. 1b Cont 709) și la care se adaugă sau se scad variațiile de rezerve prime (rd. 1c) - soldul inițial minus soldul final al contului 315 din care se scad sau se adună variațiile de rezerve prime cedate în reasigurare (rd. 1d) – sold inițial minus sold final contul 395.
- **Cheltuielile cu daunele, nete de asigurare (rd. 12)** = reprezentate de diferența dintre daunele plătite mai puțin partea recuperată de la reasiguratori (6021-70521) la care se adaugă varianta rezervei de daună, netă de reasigurare (+/-) - sold inițial minus sold final cont (327-397).
- **Variația rezervei pentru participare la beneficii și risturnuri (rd. 17)** = reprezentate de diferența dintre soldul inițial minus soldul final al contului 3121.
- **Cheltuielile de exploatare nete (rd. 22)** = reprezentate de cheltuielile de achiziție la care se adaugă cheltuielile de administrare și din care se scad variațiile cheltuielilor de achiziție reportate și comisioanele primite de la reasiguratori și participări la beneficii.
- **Alte cheltuieli tehnice, nete de reasigurare (rd. 23)** = alte cheltuieli de natură tehnică din care se scad cele recuperate de la reasiguratori.

Observăm că în cazul societăților de asigurare, Rezultatul Net (Profit/Excedent) se determină prin scăderea sau adunarea variațiilor rezervelor atât la venituri, cât și la cheltuieli (variații ale rezervelor care sunt fie cu sens pozitiv, fie cu sens negativ).

O primă observație relevantă este legată de faptul că în Conturile tehnice (Anexele 2 și 3) nu sunt menționate rânduri specifice care să prevadă Venituri și Cheltuieli Totale, în timp ce în Contul netehnic ([Anexa nr. 4](#)) există rubrici specifice care vizează Veniturile și Cheltuielile totale, însă aceste rânduri nu conțin formule din care să reiasă modul de calcul al acestor Venituri/Cheltuieli totale. Dacă în cazul societăților comerciale obișnuite formularul 20 conține rânduri specifice de identificare a Veniturilor/Cheltuielilor Totale (rd. 62 și 63) în care sunt menționate corelații clare cu privire la rândurile care se adună sau se scad pentru determinarea acestor indicatori, în cazul societăților de asigurare aceste informații lipsesc (așa cum aminteam și mai sus, nici măcar în cadrul Contului netehnic unde sunt prezentate Veniturile și Cheltuielile totale nu regăsim formule de calcul).

În plus, în Contul de profit și pierderi al societăților comerciale obișnuite regăsim doar venituri și cheltuieli. Elementele de cost/venit care ar putea să fie asimilate rezervelor tehnice la societățile de

asigurare (provizioane/ajustări de valoare) sunt prezentate distinct în cadrul formularului 020 (Ajustări/Provizioane) și nu în maniera în care sunt prezentate în cadrul Conturilor tehnice ale societăților de asigurare (în sensul deducerii lor din venituri sau din costuri). Un alt element important care se observă este că în cazul societăților de asigurări prezentarea provizioanelor sau a ajustărilor de valoare este similară societăților comerciale obișnuite prin menționarea lor distinctă în cadrul rândurilor din **Contul netehnic** (rd. 17, 22).

O primă concluzie rezultată din această comparație este că în cazul asigurărilor, Veniturile sau Cheltuielile care compun rezultatul (Profit/Excedent) din cadrul **Conturilor Tehnice** sunt reprezentate de sume nete rezultate din ajustarea sumelor brute (atât de venit, cât și de cost) cu anumite variații ale rezervelor (din primă, daună, tehnice). În fapt, raționamentul pentru care **Veniturile / Cheltuielile** sunt exprimate în valori nete de variațiile rezervelor are drept scop prezentarea în situațiile financiare a unor informații corecte și conforme cu domeniul asigurărilor.

Prezentarea veniturilor din asigurări în cadrul Conturilor tehnice la valoarea netă de variațiile rezervelor, poate avea drept explicație respectarea **principiilor de evaluare a performanței financiare, a principiilor de recunoaștere a veniturilor și a principiului prudenței prevăzute de Norma 41/2015, după cum urmează:**

- La punctul 19 (1) din Norma nr. 41/2015 se menționează că elementele legate direct de evaluarea performanței financiare prin intermediul **contului de profit și pierdere** sunt **veniturile și cheltuielile**.
- În ceea ce privește veniturile, punctul 19 (2) din Norma nr. 41/2015 menționează că **veniturile** reprezintă creșteri ale beneficiilor economice înregistrate pe parcursul perioadei contabile, sub formă de intrări sau creșteri ale valorii activelor sau descreșteri ale datoriilor, care se concretizează în creșteri ale capitalurilor proprii/fondurilor mutuale proprii, altele de cât cele rezultate din contribuții ale acționarilor/membrilor.
- **În privința recunoașterii veniturilor, punctul 19 (3)** din Norma nr. 41/2015 menționează că acestea se recunosc în contul de profit și pierdere atunci când se poate evalua în mod credibil o creștere a beneficiilor economice viitoare legate de creșterea valorii unui activ sau de scăderea valorii unei datorii (Recunoașterea veniturilor se realizează simultan cu recunoașterea creșterii de active sau reducerii datoriilor). De exemplu creșterea netă a activelor rezultată din vânzarea serviciilor, ori descreșterea datoriilor ca rezultat al anulării unei datorii.
- **Punctul 46 (1) din Norma 41/2015** prevede faptul că la întocmirea situațiilor financiare, recunoașterea și evaluarea trebuie să se realizeze pe baza principiului prudenței. În privința contului de profit și pierderi trebuie respectat principiul prudenței, în sensul că profitul/excedentul recunoscut trebuie să fie acela realizat la data bilanțului

Observăm că prezentarea veniturilor la o valoare brută în cadrul conturilor de profit și pierdere (de exemplu veniturile din prime brute, neajustate cu variația rezervei de prime) ar genera o prezentare supraevaluată a beneficiilor economice viitoare, întrucât ar genera o creștere artificială a activelor (capitalurilor proprii) prin faptul că rezerva tehnică nu este dedusă din aceste venituri, constituirea rezervei tehnice pentru fiecare poliță de asigurare fiind o obligație fundamentală în cazul asigurărilor și fiind clasificată ca o datorie subordonată capitalului.

Astfel, Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare (i.e. art. 53) obligă societățile de asigurare să constituie rezervele tehnice care să acopere toate obligațiile pe care societățile de asigurare le pot avea în relație cu beneficiarii polițelor de asigurare și se calculează în baza unor norme specifice în funcție de cea mai bună estimare și marjă de risc (Norma nr. 38/2015 - Marja de risc se calculează astfel încât să garanteze o valoare suficientă a rezervelor tehnice, de care ar avea nevoie societățile pentru a-și putea asuma și acoperi obligațiile).

Un asigurator nu poate fi autorizat și nici nu își poate desfășura activitatea de asigurări fără crearea rezervelor tehnice, care să-i permită să acopere riscurile asigurate. Un asigurator încasează prima aferentă unei polițe de asigurare cu scopul ca asiguratul să fie protejat de un risc, iar pentru asigurarea resurselor financiare care să-i permită asiguratorului să acopere acest risc, asiguratorul are obligația să constituie aceste rezerve tehnice în funcție de riscul estimat, conform unei metodologii specifice.

Întrucât orice venit din prima de asigurare încasată de asigurator implică o obligație a acestuia din urmă de a asigura anumite rezerve care să permită respectarea obligațiilor pe care le are (de exemplu plata daunelor către asigurați), beneficiul economic viitor în funcție de care se recunoaște un venit în contabilitatea asiguratorului se estimează în manieră diferită de cel care vizează activitatea societăților comerciale obișnuite.

Este o diferență majoră dintre rezerva tehnică ce se constituie odată cu înregistrarea veniturilor din primele de asigurare (în funcție de nivelul estimat al riscurilor din polița respectivă) și constituirea unui provizion/ajustare de valoare. Recunoașterea unui provizion se face atât în cazul societăților de asigurări, cât și în cazul societăților obișnuite atunci când acesta este o datorie cu exigibilitate sau valoare incertă, în timp ce rezerva tehnică este o imobilizare de bani cu caracter obligatoriu (certă) la o valoare certă (determinată conform Normei 38/2015).

Prin urmare, prezentarea separată a unui provizion/ajustare în conturile de cheltuieli sau de venituri are drept scop acoperirea unui risc potențial (provizion) sau o probabilă diminuare a valorii unui activ (ajustare de valoare), în timp ce rezerva tehnică reprezintă un risc intrinsec (cert) și determinabil prin reguli statistice clare la momentul înregistrării venitului din prime de asigurare.

Așa cum am amintit și mai sus, ambele conturi tehnice nu conțin noțiunea de **venit total tehnic/cheltuială totală tehnică**, întrucât informația nu este relevantă în raport cu principiile de recunoaștere a veniturilor/cheltuielilor în cazul asigurărilor. Însă, Contul netehnic conține rânduri specifice în care sunt înscrise « Veniturile Totale »/»Cheltuielile totale » (la Rd. 33 și 34 din formularul Cont de Profit/Excedent Pierdere/Deficit – Cap II Secțiunea 1 punctul 2.3 din Norma nr. 9/2020), dar modul de calcul al acestora nu are la bază nicio formulă sau o corelare specifică pentru verificarea corelațiilor din cadrul situațiilor financiare. Astfel, nici formularul „Cont de profit și pierderi” și nici capitolul Corelații (punctul A.2.3 din Secțiunea 4-1 din aceeași normă) nu conțin indicații din care să reiasă cum se determină Veniturile și Cheltuielile Totale și anume dacă acestea :

- se calculează prin adunarea Veniturilor și Cheltuielilor înscrise în balanța de verificare

ori

- prin însumarea Rezultatului tehnic al asigurărilor generale și de viață (înscrise la rd. 1- 4 din Contul netehnic) cu Veniturile înscrise în cadrul Contului Netehnic.

Faptul că formularul nu conține corelații sau formule arată că indicatorii « **Venituri totale/Cheltuieli totale** » nu sunt relevanți în domeniul asigurărilor, întrucât nu reflectă sub nicio formă performanțele financiare ale unei societăți de asigurări.

Important de menționat aici este faptul că Norma nr. 41/2015 transpune în legislația românească Directiva [91/674/EEC](#) a Consiliului din 19 decembrie 1991 privind situațiile financiare anuale și consolidate ale întreprinderilor de asigurare, care în cadrul contului netehnic nu menționează rubrica « **Venituri Totale** »/« **Cheltuieli Totale** » pe care le conține contul netehnic prevăzut de Norma nr. 41/2015 și Norma 9/2020. Și mai important pentru contextul actual este că primele brute nu sunt amintite în cadrul Conturilor tehnice drept « Venituri din prime » așa cum se menționează în Norma nr. 41/2015, ci în mod simplu « **Prime brute/nete după caz** ». Și acest lucru arată că din perspectiva legislației contabile valoarea totală a veniturilor în cazul asigurărilor nu este relevantă, ci mai degrabă rezultatul contabil (Profit/Pierdere).

În cursul anului 2024, prin Norma nr. 14/2024 care modifică Norma nr. 41/2015, ASF a corectat definiția cifrei de afaceri netă, iar noua definiție este următoarea:

Secțiunea 1.2 punctul 8 lit. c):

*c) **cifră de afaceri netă** reprezintă primele brute subscrise din asigurarea directă, coasigurare și reasigurare - acceptări în cursul exercițiului financiar plus variația rezervelor de prime rezultată ca diferența între rezervele de la începutul perioadei și rezervele de la sfârșitul perioadei;*

În primul rând, motivul definirii cifrei de afaceri nete a fost identificarea entităților raportoare conform Directivei (UE) 2021/2.101 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea, de către anumite întreprinderi și sucursale, de informații privind impozitul pe profit. Menționăm că în documentele premergătoare procesului legislativ (referatul de aprobare al ASF [chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcgiclfndmkaj/https://asfromania.ro/uploads/articole/attachments/6384bfa74645c282402835.pdf](https://asfromania.ro/uploads/articole/attachments/6384bfa74645c282402835.pdf) – [Anexa nr. 5](#)), ASF menționează că scopul modificării este determinarea cifrei de afaceri nete pentru publicarea raportului privind impozitul pe profit conform directivei mai sus amintită.

Un aspect important este că Norma nr. 41/2015 (așa cum a fost modificată prin Norma nr. 14/2024) conține, în opinia noastră, o eroare în ceea ce privește raportul privind impozitul pe profit (probabil o necorelare cu definiția cifrei de afaceri nete modificată de Norma nr. 14/2024) în sensul că art. 571⁸ (2 d) din Norma nr. 41/2015 menționează « **cifra de afaceri** » în cadrul informațiilor conținute de raportul privind impozit pe profit și nu « **cifra de afaceri netă** » așa cum este menționat în directiva pe care o implementează (Directiva 2101/2021 cu privire la prezentarea impozitului pe profit conține la punctul 48 c) (2) (i) « cifra de afaceri netă »)

Așadar, această definiție a cifrei de afaceri nete conform normelor contabile emise de ASF (cu scopul raportării de impozit pe profit conform Directivei 2101/2021), menționează strict primele brute

subscrise din toate tipurile de asigurări plus variația rezervelor de prime (cu plus sau minus), fără ca în cifra de afaceri să fie incluse și veniturile din cadrul contului netehnic.

Ori, dacă variația rezervelor de prime înregistrată de un asigurator este una pozitivă, iar valoarea este una semnificativă, în ipoteza în care formula de calcul a veniturilor totale (VT) ar ține cont de toate veniturile (chiar și de cele înscrise în contul netehnic), s-ar putea ajunge la situația absurdă în care cifra de afaceri să fie chiar mai mare decât Veniturile Totale (VT). Pe de altă parte, dacă indicatorul VT s-ar calcula prin adunarea Rezultatului tehnic cu veniturile prevăzute de contul netehnic s-ar putea ajunge la aceeași situație absurdă în care cifra de afaceri să fie mai mare decât Veniturile Totale (VT). O astfel de situație în care un asigurator ar plăti IMCA la nivelul VT (mai mic decât cifra de afaceri) ar crea un avantaj societăților de asigurare față de societățile care nu sunt implicate în acest domeniu prin aplicarea IMCA la o valoare mai mică decât cea corectă. Invers, dacă VT se calculează în funcție de valoarea absolută a veniturilor asiguratorilor fără să fie scăzute rezervele tehnice pe care aceștia sunt obligați să le calculeze și să le imobilizeze, s-ar crea un dezavantaj major pentru societățile de asigurări care ar fi obligate să plătească IMCA asupra unui venit care **nu** este echivalentul unui beneficiu economic generat de activitatea de asigurări.

Mai mult, dacă ne raportăm la cheltuieli unde se adaugă sau se scad variațiile rezervelor de daună (cu sens de venit sau de cost – rezerva de daună se înregistrează pe costuri cu plus sau minus), în ipoteza în care variația acestei rezerve este negativă, din perspectiva contabilă rezultatul este un beneficiu (identificat într-o cheltuială cu semnul minus), iar VT nu include acest beneficiu în scopul calculării IMCA.

Din analiza noastră de mai sus, rezultă în mod clar că este nevoie de o clarificare cu privire la modul de calcul al veniturilor totale în cazul societăților de asigurare, în contextul IMCA, întrucât acest indicator este unul în funcție de care se calculează atât plafonul de 50,000,000 EUR, cât și valoarea IMCA. Această clarificare este importantă atât pentru respectarea principiului certitudinii impunerii prevăzut de art. 3 c) din Codul fiscal, prin elaborarea de norme juridice clare care să nu conducă la interpretări arbitrare, cât și pentru alinierea cu cerințele de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 24/2000.

În prezent societățile de asigurare au interpretări diferite în privința modului de calcul al indicatorului VT în scopul calculării plafonului de 50,000,000 EUR și în scopul calculării IMCA, iar interpretările diferite sunt generate de lipsa unor reglementări clare care să vizeze cum se calculează Veniturile Totale în cazul societăților de asigurări atât în legislația specifică, cât și în legislația fiscală.

Menționăm că singura raportare care să conțină indicatorul Venituri Totale (VT)/Cheltuieli totale este Contul netehnic care nu conține formule din care să reiasă modul de calcul, iar în prezent asiguratorii nu transmit o altă raportare către ASF care să includă indicatorul Venituri Totale (VT) și nu se pot baza pe o validare a acestui indicator din partea ASF, în calitate de autoritate de reglementare.

Dincolo de acest aspect, o reglementare care să stabilească în mod clar ce se include în indicatorul VT în cazul societăților de asigurare este necesară pentru a alinia valoarea acestui indicator scopului pentru care a fost introdusă IMCA, și anume stabilirea unui prag minim de impozit pe profit pe care societățile trebuie să îl plătească atunci când impozitul pe profit determinat este mai mic decât IMCA.

Stabilirea acestui indicator în funcție de Veniturile Totale (VT) din care nu sunt scăzute elementele care se deduc din acest venit (ca de exemplu rezerva de primă) ca efect al desfășurării unei activități de asigurări, ar crea o situație în care societățile de asigurări ar plăti IMCA pe o valoare care nu reprezintă un beneficiu economic al acestora.

Din punctul nostru de vedere, ținând cont de analiza de mai sus, pot exista mai multe interpretări posibile:

O primă interpretare este că VT (venitul total) este dat de elementele care au sensul de venit și care compun Rezultatul tehnic din cadrul conturilor tehnice ([Anexa nr. 2 și 3](#)) la care se adaugă elementele care au un sensul de venit din cadrul Rezultatului netehnic din cadrul Contului netehnic ([Anexa nr. 4](#)).

Raportat la Contul de Profit/Excedent și Pierderi/Deficit, un exemplu de formulă ar fi următorul (exemplul vizează situația în care rezultatul este profit):

$$\text{VT} = \text{Venituri totale cont tehnic asigurări generale (VTAG)} + \text{Venituri totale cont tehnic asigurări de viață (VTAV)} + \text{Venituri totale cont netehnic (VTN)}$$

unde:

VTAG = suma elementelor înscrise în rândurile care se adună menționate în mod expres la rândul 24 „Rezultat tehnic al asigurării generale-Profit” din cadrul formularului „Contul tehnic al asigurării generale” (punctul 2.1, Secțiunea 1, Capitolul II, Norma 9/2020) și din care se scad rândurile 16 și 17 (variația altor rezerve tehnice, nete de asigurare și variația rezervei pentru participare la beneficii și risturnuri)

VTAV = elementele care se adună înscrise în mod expres la rândul 47 din cadrul formularului „Contul tehnic al asigurării de viață” (punctul 2.2, Secțiunea 1, Capitolul II, Norma 9/2020) din care se scad rândurile 22 și 32 (variația rezervelor tehnice privind asigurările de viață-total, varianta rezervei matematice aferente asigurărilor de viață pentru care expunerea la riscul de investiții este transferată în reasigurare)

VTN = Rândurile 12+13+14+21+23 din cadrul formularului „Contul netehnic” punctul 2.3 Secțiunea 1, Capitolul II, Norma 9/2020

Așadar, practic prima variantă ar fi de determinare a unui VT prin recompunerea elementelor care ar avea sens de venit, care compun formula Rezultatului tehnic, la care se adaugă veniturile din rezultatul netehnic. În acest mod toate elementele care reprezintă venit din Rezultatul tehnic conform rândurilor totalizatoare ar constitui prin adunare indicatorul VT.

O a doua interpretare ar fi că, în lipsa unui mod de calcul clar al indicatorului VT din cadrul legislației contabile specifice de asigurări, acest indicator este cel rezultat din singura reglementare care indică un mod de calcul al veniturilor din asigurări și anume cifra de afaceri netă, conform Normei 41/2015 amintită mai sus (Secțiunea 1.2 punctul 8 lit. c) care este folosită și pentru raportările specifice privind impozitul pe profit conform Directivei EU 2021/2101).

Opinia CCF

În opinia noastră, prima interpretare este cea care poate fi mai fundamentată, în lipsa unei prevederi legale clare care să vizeze cum se calculează veniturile totale în cazul societăților de asigurare (indicatorul VT). Dacă din perspectiva normelor contabile care vizează societățile de asigurare, Rezultatul tehnic al ambelor tipuri de asigurări la care se adaugă veniturile din rezultatul netehnic arată beneficiile economice reale ale societăților de asigurări, atunci VT ar reprezenta practic recompunerea sumelor cu sens de venit din Rezultatul tehnic (conform exemplului de mai sus), la care se adaugă veniturile din cadrul Rezultatului netehnic.



În ceea ce privește a doua interpretare posibilă și anume că indicatorul VT este de fapt cifra de afaceri netă conform definiției dată de Norma nr. 41/2015, considerăm că aceasta ar implica însă și necesitatea alinierii prin legislație a definiției indicatorului VT din Codul fiscal cu definiția cifrei de afaceri netă conform Normei nr. 41/2015.

O astfel de aliniere ar fi indicată, întrucât cifra de afaceri netă definită de Norma 41/2015 se folosește și în scopul raportărilor specifice privind impozitul pe profit conform Directivei EU 2021/2101.

În aceste condiții, vă rugăm să analizați cele două interpretări posibile, în opinia noastră, ale dispozițiilor legale în discuție, pe care le-am prezentat, și să ne comunicați care dintre acestea este cea avută în vedere prin intenția de reglementare a legiuitorului și astfel care este cea corectă în raport cu textul legal în vigoare, pentru a se putea asigura o aplicare unitară la nivelul tuturor contribuabililor aflați în asemenea situații.

Vă mulțumim pentru sprijinul acordat contribuabililor și profesioniștilor din domeniul consultanței fiscale pentru asigurarea aplicării corecte și unitare a legislației și atingerea astfel a scopului urmărit de legiuitor.

Cu stimă,

Dan Manolescu
Președinte CCF